Todays daf sponsored by Comp-U-Plus the lowest price for Linksys/Cisco and electronics - www.compuplus.com
Lilui Nismas R' Pinchas Ben Eliezer Yaakov Reich ATI

תוספות הרא"ש

תוס' ד"ה אע"ג ואפי' נמי וכו' ואפי' נמי מיפרקה מלטם היא: שכן עני לוכל פתו בלא כתישה. לכך נראה דהאי במקדח ולא מלאכה היא כיון דחזי ליה דלא הוי תיקון ולא מידי דאתי לכתישה וטורח ומרקד דפת ניקוי הוא ולא מקרי תיקון כלל ואפילו הכי אסור משום דמיחזי כמתקן כדאמרינן גבי לופה דהיל למתני מבעל ולא לופה דלא הוי במקדח דלא מקרי תיקון ואפילו הכי אסור משום דמיחזי כמתקן ואפילו בפת במבעל בסממנין לבל כתישה עשירים הוא דלתתי וכתבי לעשות סלת נקיה לבל עניים לא מרחי הלכך לא חזי ליה ומיהו ודאי לא מלאכה היא ובכלל דם היא: רבי היא. דילוף לקמן בפרק הזורק (דף נה:) דברים הדברים הללו הדברים למציעא: וליפוק חדא מהאי. לו זורה לו טורח לו מרקד דהוו חדא ליפוק מינייהו חדא וליתני הך דהכי עדיף למיתני תרתי מהא ותרתי מהא מלמיתני ומיכפל תלתא זימני בחדא וליכא חדא דלא כפיל ביה מידי: הו לפניו מיני תוכלין גרסי' וליג שני: ולא יברור - לקמיה פריך מלי קאמר בריסקא תבא טורח והדר תבא לא יבורר: ולממר. לטורח מחר: וכי מותר לחפות ולכפל לבו ביום. והיל לא מלאכה היא כיון דלמחר ולממר חייב תטולת: פחות מכשיעור. פחות מכרוגרת: וכי מותר לחפות פחות מכשיעור. נהי דחזוב תטלת ליכא לאוסרה מיהא ליכא דקיימת לן תני שיעור לאסור מן התורה בפרק בתרא דיומא (דף עד.) והיכי קתני טורח לכתחלה: בקטן. כלי מן שטוחין כמין ליטר רחב מלחדיו וקלר מלפניו וכעלי מטבע עושים אותו והטורח בו קטנים טהן קטנים במקום הריחב ומגוגנו והקטנים מפני שהוא סגלגל מתגלגל ויורד דרך פיו הקלר והפסולת נשאר בכלי: פטור לכל לאסור. מותר לכתחלה לא חי דדמי לבריכה וחייב תטלת לא חי דכלתחר יד הוא דעיקר בריכה בנפה וכברה לבל ניח לא דמי לטורח כלל: מידי קטן ותמחוי קטני. ס"ה נמי דפריך מידי נפה וכברה קתני לא חזי לתת מייניה נקבו: לוכל מתוך הפסולת. לא דרך בריכה היא: וטורח ומניח לתלתר. לאסול לתלתר שלין זה דרך טורכין: לתלתר. להלניע: נתמני. לבני: והתניא. לעיל חייב ולו בטורכו מניח לתלתר מותר לכתחלה היא ופטור לבל לאסור ליכא: שבחת דרב ביבי הוא. הניע יומו להיות שומר ומזמם על התלמידים: ומדת קמייתו. ולא רלה לבטול לוכל מתוך העלין ולתת לפני כל לחד ולחד לא שמחן וסס טמלים ולוכלים ובשטות זה נפרם האוכל תורמוסין. לתחר שמלקן הוא טורח לוכל מתוך הקליפה: דשלקי

(דף יד:) הבורר קטניות בייט ב"ש לומרים טורח לוכל ולוכל וב"ה לומרים טורח כדרכו ולמר בגמרא בד"ח כשהלוכל מרובה על הפסולת לבל פסולת מרובה על הלוכל ד"ה טעל לת הלוכל ומניח לת הפסולת ולו בפסולת מרובה על הלוכל הוי לוכל מתוך פסולת דרך בריכה היכי סרי לב"ש הא לינהו לסברי כדרכו כדרכו ול"ע שם: **והתניא** חייב. פי' בקונטרס דהייטו בריכה לטעיל ולקשה לר"י דלמאי למוקמינן לה בנפה וכברה מסתם דוקא לבו ביום לסור לבל לתלתר לפי' בנפה וכברה סרי וכפ"ק דביצה (נם זה שם.) מסתם דבנפה וכברה לסור בבל ענין דתנן ביה לומרים טורח כדרכו בקטן וכתמחוי לבל לא בנפה וכברה ולא מפלינ בין לתלתר לבו ביום ועוד לבלחורה לטולת לטעיל הוי טורח לבו ביום כמו לתלתר ולפי' ר"ת סרי לטולת בנפהוובברה לפי' לבו ביום וכמתני' דביצה לסור לבל הפחות לבו ביום וברלה לר"י דבריתא לטעיל לפירי בטורח ביד והבא למוקמי לה בנפה וכברה בריתא לאריכי היא ולפי' לתלתר חייב תטלת וכן מסתם מחוך פירות ב"ח דפירות שים נ' דינין בטורח לתלתר דבוד מותר לבתחלה בקטן ובתמחוי פטור לבל לסור בנפה וכברה חייב תטלת: **ולא** ידענא לי מסוס דקסבר לוכל מתוך פסולת לסור. פי' לא ידענא מה שלא בירכים תחלה קודם שהביאם לפניהן לבל לין לפרש מה שלא בירכים בשעה שהניח לפניהם דלי"ל מלי קאמר לי מסוס דקסבר לוכל מתוך פסולת לסור דהא לכ"ע שרינן לוכל מתוך פסולת לתלתר:

אע"ג דלוכל דמיא לה תשיב שובע ומדקדק לפי שהם עמלי בכלל מיפך ולוכל ולא תשיב נמי מנפק לן אע"ג שבמקום היו מנפלין פעמים לעשות ירישות ומלאי דברים מסוס דהייטו דם ממש הלא הוה בתטלה וה בפעמים לבל זורה וטורח ומרקד הם שלמה דברים:

שכן עני לוכל פתו בלא כתישה. ולי"ת מ"מ ליתשיב כתישה סממנין דהוה במקדח ואע"ג דעני לוכל פתו בלא כתישה לענין סממנים מלאכה תשובה היא ולומר ר"י דלא דוקא לוכל פתו הלא היה דעני טובע בסממנים בלא כתישה ולי"ת מרקד נמי לא ליתני שכן עני לוכל פתו בעיסה בלוסה כדלמר בסוף פרקין ים לומר דהוא עניים לון לוכלין בלא הרקדה הלא שלענין הלא מלטרפין הסובין דקרינן ביה מלחם האכן כיון דים עניים שלוכלים בעיסה בלוסה ולי"ת פירש בע"ת ולא נתשיב לר"י: **היו** לפניו שני מיני לוכלין גרסי'. וכן פירש ר"ת דבלוכל מהון לוכל שיכה בריכה שטורח לוכל שלוט חפן ללטול מהון שרולה ללטול לחוכו שלוט חפן טו תשיב פסולת לגבי לוכו שחפן ללטול וכן משמע בירושלמי דגרס הכורר לוכלים מהון לוכלים חזקיה למר טי': **בורר** ומניח. פי' לעורך לחבים: **וכי** מותר לחפות פחות מכשיעור. והמתרן ס"ל דפחות מכשיעור הוי דרך לכילה:

מתקיף לה רב המטנא מידי קטן ותמחוי קתני. פי' הקונטי' דהיל הוה מלי למיפרך מידי נפה וכברה קתני ומקשה לריש מלי קמשני רב המטנא לדידיה נמי מקשה מידי [לוכל] מהון פסולת קתני ועוד בסמוך פירש הקונטרס והתניא חייב דהייטו דך דהכא ומשני דבנפה וכברה מיירי והיכי משני הכא מידי נפה וכברה קתני ונרלה לרבינו יהוך דלוכל מקטן ותמחוי פריך וה"פ מידי קטן ותמחוי קתני כיון דנחת לפרושי היכי בריכה דבלי מותר ובנפה וכברה חייב תטלת לא היה לו להניח מלטטים קטן ותמחוי דפטור לבל לסור: **בורר** ולוכל לוכל מתוך פסולת. משמע דלוכל מתוך פסולת לין דרך בריכה בך ומקשה דברים פרק תולין (לקמן קלת.) למ"ל מה דרסו(ג) בל טורר טורר לוכל מתוך פסולת וי"ל דהתם בפסולת מרובה על הלוכל הוי לוכל מתוך פסולת דרך בריכה היכי סרי לב"ש הא לינהו לסברי כדרכו כדרכו ול"ע שם: **והתניא** חייב. פי' בקונטרס דהייטו בריכה לטעיל ולקשה לר"י דלמאי למוקמינן לה בנפה וכברה משמע דוקא לבו ביום לסור לבל לתלתר לפי' בנפה וכברה סרי וכפ"ק דביצה (נם זה שם.) משמע דבנפה וכברה לסור בבל ענין דתנן ביה לומרים טורר כדרכו בקטן וכתמחוי לבל לא בנפה וכברה ולא מפלינ בין לתלתר לבו ביום ועוד לבלחורה לטולת לטעיל הוי טורר לבו ביום כמו לתלתר ולפי' ר"ת סרי לטולת בנפהוובברה לפי' לבו ביום וכמתני' דביצה לסור לבל הפחות לבו ביום וברלה לר"י דבריתא לטעיל לפירי בטורר ביד והבא למוקמי לה בנפה וכברה בריתא לאריכי היא ולפי' לתלתר חייב תטלת וכן משמע מחוך פירות ב"ח דפירות שים נ' דינין בטורר לתלתר דבוד מותר לבתחלה בקטן ובתמחוי פטור לבל לסור בנפה וכברה חייב תטלת: **ולא** ידענא לי מסוס דקסבר לוכל מתוך פסולת לסור דהא לכ"ע שרינן לוכל מתוך פסולת לתלתר:

דשלקי

(ג) תוס' ד"ה אע"ג וכו' תשיב לפ ופא"ה דלמ תשיב.ג"ע פיין לקמן נפ. ז"ה ומביאי לעיל כד:שנ.(ב)ד"ה טורר וכו' דרכו של טורר נוטל לוכל ומניח פסולת:

גליון השי"ם

תום' ד"ה אע"ג וכו' נפ"ה נמנה לנמרי בכלל חיבר. עי' לקמן דף סה ע"ב בתוי"ה ד"ה שוכח:

קליפת השעורין מעליהן למחוי אותם לחוציא סולת כגון טרשת דייסא או מיסכי והנה גם זה מפריש פסולת מן האוכל הוא ומשני אביי שכן עני אוכל פתו בלא כתישה כלומר כל בני אדם פוחדין בחיטין שלהן סלת הנה דרך חפציים לברור ולמחוי ולעשות עיסה בלומה ואין אוכלין סלת לפיכך אין צריכין בתרשה ' ואע"פ דכתישה מלאכה היא דהא לענבי יתים נרסי' (ביצה יד.) אין כותשין בפתישת אע"פ שמותר ביו"ט אוכל נפש ת"ש בסבת ' אמר אביי הואי דלא חשיב לה כהורי אבות משום דלא חשיבא שלא כל אדם אוכל בפתישה כמו שאמרנו ' לפיכך אינה אלא כתולדות דמיא ' רבא אמר אמאי לא חשיב לבותש בהרייהו משום דמתניתין ר' (חייא) דאמר קבלה היא בידינו אבות מלאבות [ארבעים] חסר אחת בגמר ל) מסורת השבש ור' מ' חסר אחת שנה וכבר פירשנו להא דר' בבבות פיטנין (מה:) כי המלאבות הללו מן השבש למדתן ' ואי חשיב בותשין בהדייהו הני לימ מ' שלמות ור' מ' חסר אחת שנה לפי' לא תגא בותש בהדייהו ואקשינן ולימק תגא מיניה וניעול בותש ואסיק' אלא מתורתא כדאביי : ת"ר הוו לפניו ב' מיני אוכלין בורר ואוכל טורר ומניח ולא יברר ואם בירר חייב תטאת ' ומ"ש מאי קאמר [א"] שולא הכי קאמר בורר ואוכל מ' ביום כו' ותחתה רב חסדא ואמר וכו מותר לאוכל נפש ולבשל בו ביום כו' ושרשת אביי בורר ואוכל לאלתר בורר ומניח לאלתר ' ג) שלא לאלתר לא יברור ' ואם בירר נעשה כבירור לאוצר וחייב תטאת ' וקי"ל כוותיה דאביי רבה שפיר אמר ונחמני לאלתר ' דאמר אביי כל זמן שיושב על השולחן ואוכל הנרסינן בתלמוד דא"י בירר אוכלין מתוך אוכלין חזקיה אמר חייב ר' יוחנן אמר משום מתניתא אלינא על חזקיה דאמר בורר ומניח על השולחן רבין בר ריא אמר תתר כשהיו אודחין אוכלין ראשונה ראשונה ' היו לפניו ב' מיני אוכלין בורר ואוכל בורר ומניח ' רב אשי [מתני' שמר ר"ח] מתני הייב ואסיקנא להא דרב אשי בבורר בנשמת או בכברה חייב תטאת בקטן ובתמחוי פטור ולכל מפורי דשבת פטור אבל אסור ניתרו ' וקי"ל כרב אשי דבתראה הוא והא דאמר חזקיה הבורר תורמוסין מתוך פסולת שלהן חייב ' הלכתא הוא דהא

ד) עי' תוס' שבועות מ"ו ע"ב ד"ה כיתנה . ה) עי' נדה מ"ו ע"ב ד"ה כיתנה . ו) מכלן ואר סוף הענין הוסף נח"ו בשם רבינו :

Copyright (c) www.e-daf.com